

۱۰ مسیری که از ترامپ دیکتاتور ساخت

استفن والت
نظریه‌پرداز روابط بین‌الملل

حتی پیش از آنکه «دونالد ترامپ» رئیس‌جمهوری ایالات متحده آمریکا در بیستم ژانویه ۲۰۱۷ سوگند ریاست‌جمهوری یاد کند، ناظران نگران شکنندگی نظم دموکراتیک ایالات متحده و تمایلات استبدادی آشکار ترامپ بودند. دراین‌میان برخی استدلال می‌کردند که سیستم کنترل و توازن قدرت که در نظم قانون اساسی ایالات متحده ایجاد شده و از ویژگی‌های دموکراسی آمریکاست، او را به اندازه کافی محدود می‌کند که نتواند خواسته‌های استبدادی خود را اجرا کند؛ اما با نگاه به حدود چهار سال گذشته درمی‌یابیم که نگرانی‌ها کاملاً درست بود. ترامپ اکنون در آستانه انتخابات ۲۰۲۰ در موقعیتی قرار دارد که حاضر است هرکاری برای حفظ قدرت انجام دهد تا خود و خانواده‌اش را از زندان دور نگه دارد و همچنین مانع از ضررهای هنگفت در کسب‌وکار تجاری و مالی مشکوک خود شود. درحالی‌که کمتر از دو ماه به انتخابات ریاست‌جمهوری ایالات متحده باقی مانده، ۱۰ نشانه هشداردهنده درباره تمایل ترامپ برای تبدیل‌شدن به یک دیکتاتور را مطرح کرده‌ام که نشان می‌دهد هرچه به انتخابات نزدیک می‌شویم، خطر دیکتاتوری ترامپ برای ایالات متحده جدی‌تر می‌شود.

۱. تلاش سیستماتیک برای ارباب‌رسانه‌ها

این تاکتیک از همان ابتدا یکی از ویژگی‌های اصلی دوره ریاست‌جمهوری دونالد ترامپ بوده است، چه به‌صورت توییت‌های مداوم او درباره «اخیر جعلی» و چه تلاش‌هایش برای تهدید رسانه‌هایی که منتقد و مخالفش هستند (مانند سی‌ان‌ان یا واشنگتن‌پست). ترامپ به «لسلی استال» خبرنگار «سی‌بی‌اس» اعتراف کرده که کاملاً عمدی به مطبوعات حمله کرده است. او به خبرنگار «پی‌بی‌اس» هم گفت: «تو می‌دانی چرا من این کار را می‌کنم؟ من این کار را می‌کنم تا همه شما را بدنام و تحقیر کنم، بنابراین وقتی داستان‌های منفی درباره من می‌نویسید، هیچ‌کس شما را باور نخواهد کرد».

چنین تلاش‌هایی تا امروز ادامه دارد. برای مثال در

ماه می ۲۰۲۰ ترامپ یک دستور اجرایی را امضا کرد که درنهایت می‌تواند به دولت امکان نظارت بر اظهارنظرها و موضع‌گیری‌های سیاسی در اینترنت را بدهد. این کار هم‌زمان شد با اقدام جدید توییتر در برچسب‌راستی‌آزمایی زدن به دو توییت ترامپ که ادعای غلط را در آنها مطرح کرده بود. واشنگتن همچنین تعقیب، اعمال کنترل و نظارت بر روزنامه‌نگارانی را که از اطلاعات طبقه‌بندی‌شده استفاده می‌کنند، هم از طریق جست‌وجو در وسایل الکترونیکی آنها و نظارت بر تحرکات‌شان افزایش داده است. توصیف‌های مکرر ترامپ از مطبوعات به‌عنوان «دشمن مردم» ممکن است به پیروانش این شهامت را بدهد که سازمان‌های خبری را تهدید کنند. دستگیری و حمله به روزنامه‌نگاران که اعتراض‌های اخیر علیه ترامپ در چند شهر آمریکا را پوشش می‌دادند هم با استقبال حامیان ترامپ روبه‌رو شد. اخیراً «کریس والاس» از شبکه خبری «فاکس‌نیوز» که حامی ترامپ است گفته «رئیس‌جمهوری ترامپ آشکارترین حمله را به آزادی مطبوعات در تاریخ ایالات متحده شکل داده است.

۲. ایجاد یک شبکه رسمی رسانه‌ای طرفدار ترامپ

گزارش‌های قبلی مبنی بر اینکه ترامپ (یا یکی از پسرانش) قصد داشت شرکت رسانه‌ای خود را تأسیس کند، بی‌اساس بود. وقتی ترامپ رسانه‌هایی مانند فاکس‌نیوز را تقریباً در اردوگاه خود دارد، دیگر نیازی به شبکه رسانه‌ای اختصاصی احساس نمی‌کند. «شان هانیتی» مجری فاکس‌نیوز، مشاور شخصی نزدیک ترامپ است. رئیس‌جمهوری همچنین می‌تواند روی «راش لیمبو» مجری رادیو (که سال گذشته به او مدال آزادی ریاست‌جمهوری داد) حساب کند تا دروغ‌های جدیدی را که رئیس‌جمهور برای توییت‌کردن انتخاب می‌کند، در برنامه‌های خود تکرار کند (مانند اینکه به شئونندگان خود گفت وپروس کرونا نوعی ویروس سرماخوردگی است و بزرگنمایی آن فقط یک توطئه چپ‌رایانه برای سرنگونی ترامپ است). وقتی لیمبو را دارید، دیگر چه نیازی به رسانه اختصاصی است؟

۳. سیاسی‌کردن خدمات نظامی، گارد ملی یا نهادهای امنیتی

رئیس‌جمهوری ممکن است فرمانده کل و رئیس قوه مجریه باشد اما سربازان و کارمندان دولت به قانون

اساسی سوگند یاد می‌کنند، نه یک فرد. با نادیده‌گرفتن این اصل، ترامپ سعی کرده مقامات دولتی را وادار کند که «وفاداری» خود را شخصاً به او ابراز کنند. پس از آنکه «ویلیام بار» درجه‌ای لازم از وفاداری شخصی را به ترامپ ثابت کرد بلافاصله او را به جای «جف سشنز» به‌عنوان دادستان کل منصوب کرد. این فقط یک قدم بسیار کوچک

از اعتقاد ترامپ به فراقانونی‌بودن خود است و اخیراً این اقدامات روند جدی‌تری نیز به خود گرفته است. ترامپ مقام‌های باتجربه دولت خود را با وفاداران بی‌صلاحیت جایگزین کرده است؛ مانند انتصاب سفیر سابق آلمان «ریچارد گرنل» به‌عنوان سرپرست مدیر اطلاعات ملی و فشار به نیروی دریایی برای لغو تصمیم برای بازگرداندن مجدد فرمانده ناو هواپیمابر تودور روزولت. استفاده از گاز اشک‌آور و پرسنل فدرال برای پاکسازی تظاهرکنندگان از میدان «لافایت» در واشنگتن تا ترامپ بتواند در حضور «مارک مابلی»، رئیس ستاد مشترک ارتش و «مارک اسپر» وزیر دفاع اقدام به عکسبرداری کند هم مورد دیگری است که ترامپ تلاش کرد نهادهای غیرحزبی را به خدمت بهبود موقعیت شخصی خود درآورد.

سرانجام کارزار اخیر برای محدودکردن یا برکناری بازرسان مستقل عمومی در بخش‌های امور خارجه، دفاع، بهداشت و خدمات انسانی، حمل‌ونقل و نیز در سرویس‌های اطلاعاتی، تاوان و تبعات زیادی به همراه دارد. بی‌ا تمایل به محافظت از مقامات ارشد دولت خود در برابر نظارت مستقل هم در همین ردیف قرار می‌گیرد.

جهان

در هر صورت، این نشانه دیگری از این واقعیت است که ترامپ فکر می‌کند آژانس‌های دولتی صرفاً برای او کار می‌کنند و نه برای مالیات‌دهندگان آمریکایی.

۴. استفاده از نظارت دولت علیه مخالفان سیاسی داخلی

ما هنوز نمی‌دانیم که آیا ترامپ از اف‌بی‌آی، سازمان سیا یا سایر نهاده‌ا و امکانات اطلاعاتی و امنیتی برای جاسوسی از کمپین «جو بایدن» رقیب دموکراتش در انتخابات با نظارت بر سایر مخالفان سیاسی خود استفاده می‌کند یا خیر. اما این را می‌دانیم که دولت فدرال نظارت بر مردم معترض به سیاست‌های مهاجرتی دولت ترامپ را افزایش داده است. ترامپ تهدید کرده است که جنبش «آنتی‌فا» را یک سازمان تروریستی اعلام خواهد کرد و این می‌تواند به آژانس‌های امنیتی داخلی اجازه دهد نظارت گسترده‌تری بر جنبش‌های مخالف ترامپ داشته باشند. ترامپ و متحدانش مطمئناً نباید از نهادهای دولتی برای پیشبرد خواسته‌ها و منافع سیاسی استفاده کنند. اما آنها چنین اقداماتی را به‌راحتی انجام می‌دهند. اخیراً سناتور جمهوری‌خواه «ارن جانسون» به یک شبکه رادیویی گفته است: «تحقیقات بی‌پایه‌واساس سنا درمورد فعالیت‌های «هاتر بایدن» پسر جو بایدن در اوکراین، فقط به پیروزی دونالد ترامپ در انتخابات کمک خواهد کرد».

۵. استفاده از قدرت برای پادش و مجازات دوستان و دشمنان

در این مورد به‌سختی بتوان به خبری دست‌اول دست یافت که نشان دهد دولت ترامپ به‌شدت فاسد است و رئیس‌جمهوری به همراه خانواده‌اش از موقعیت خود به روش‌های مختلف برای دستیابی به منافع شخصی استفاده می‌کنند. برخی خبرهایی که در این ارتباط منتشر می‌شوند، بیشتر خنده‌دار هستند تا جدی. مانند زمانی که سازمان ترامپ از دولت او تقاضای تأخیر در پرداخت بدیهی‌های هتل بین‌المللی ترامپ در واشنگتن کرد.
باین‌حال مثال‌های دیگر جدی‌ترند: طبق مطالعه اخیر مؤسسه «بروکنیگر» واکنش دولت به بیماری همه‌گیر ویروس کرونا با نظارت ناکافی و نشانه‌های آشکار فساد همراه شده است. بر اساس این گزارش ۲۷ مشتری از لابی‌گران مرتبط با ترامپ تا ۱۰۵ میلیارد دلار هزینه مربوط به مقابله ویروس کرونای دولت دریافت کرده‌اند. ذی‌نفعان چندین نهاد مرتبط با خانواده «جرد کوشنر» داماد و مشاور ترامپ و سایر نزدیکان ترامپ و متحدان سیاسی او در میان این ۲۷ نفر قرار دارند. همچنین بیش از ۲۳۳ میلیون دلار به بیش از ۱۰۰ شرکت متعلق به اهداکنندگان کمک مالی به کمپین انتخاباتی ترامپ پرداخت شده است.

از سوی دیگر، سازمان‌هایی که ترامپ آنها را دشمن قلمداد می‌کند هم در انتظار خشم و تنبیه رئیس‌جمهوری هستند. هفته گذشته، ویلیام بار تصمیم به سرعت‌بخشیدن به اقدامات ضدانحصار علیه شرکت «گوگل» گرفت؛ اقدامی که گفته می‌شود «مطابق با تمایل ترامپ و ویلیام بار است و کاملاً خلاف توصیه‌های وکلای است که نسبت به انجام چنین اقداماتی هشدار داده‌اند. ترامپ عقیده دارد که گوگل به‌طور متعصبانه‌ای به دشمنی با او می‌پردازد».

۶. اعمال نفوذ در دیوان عالی

توانایی رئیس‌جمهوری در نفوذ در دیوان عالی آمریکا با چراغ سبز اکثریت جمهوری‌خواه سنا صورت گرفته است. او دو قاضی مدنظر خود را در کمتر از چهار سال وارد دیوان عالی کرد. در این میان، ترامپ و «میچ مک‌کانل»، رهبر اکثریت جمهوری‌خواه مجلس سنا، کار هموارکردن دادگاه‌های ایالتی را هم با اعمال نفوذ برای انتخاب نامزدهای مورد حمایت خود ادامه می‌دهند و اگر فکر می‌کنید این اعمال نفوذ فقط مربوط به حقوق مربوط به سقط‌جنین یا کنترل اسلحه است، حتماً تجدیدنظر کنید. اگر انتخابات سال ۲۰۲۰ نتیجه‌ای خلاف میل ترامپ داشته باشد، تصمیمات دادگاه‌های بدوی درباره بی‌نظمی‌های احتمالی انتخابات می‌تواند بسیار تأثیرگذار باشد. در واقع چندین تصمیم قضائی اخیر (در ویسکانسین، نکزاس، فلوریدا و آلاباما) دقیقاً راه را برای سرکوب رأی‌دهندگان به سود ترامپ گشوده است. ترامپ هم مانند دیگر حاکمان مستبدی که از طریق انتخابات به قدرت رسیده‌اند، به‌خوبی می‌داند که قانون هیچ مانعی بر سر راه قوه قضائیه برای کنترل و نظارت کامل بر شهروندان ایجاد نکرده است و از این نظر این نهاد از یک ناظر به سگ وحشی حاکم تبدیل خواهد شد.

۷. اجرای قانون فقط برای یک طرف

در این مورد می‌توان صفحات زیادی را پر کرد. ترامپ درحالی‌که همواره علیه تهدیدهای مهاجران، معترضان و حتی «بایدن خواب‌آلود» هشدار می‌دهد، عمدتاً چشم خود را روی جنایتکارانی جدی‌تر و خطرناک‌تر بسته است. اگرچه گروه‌های تروریستی راست‌گرا و برتری‌طلبان

سفیدپوست بیش از معترضان چپ‌گرا یا گروه‌های تروریستی خارجی مسئول مرگ‌ومیر در ایالات متحده هستند، اما ترامپ بارها و بارها با روش‌های مختلف با گروه اول ابراز همراهی و همدردی کرده است. ترامپ از اینکه به همکاران جنایتکار خود مانند «راجر استون» که مجرم‌بودنش ثابت شده است، رحم می‌کند یا به ویلیام بار در وزارت دادگستری دستور می‌دهد از اتهامات علیه «مایکل فلین»، مشاور امنیت ملی سابق که قبلاً به جرم خود اعتراف کرده بود، صرف نظر کند، به خود می‌بالد. اشتباه نکند؛ دو سیستم قانونی در امریکا ترامپ وجود دارد؛ یکی برای رئیس‌جمهوری و نزدیکانش و دیگری برای مردم؛ همان‌طور که در سایر حکومت‌های خودکامه می‌بینیم.

۸. جعل سیستم

وقتی شخصی مانند «دیوید بروکس» در نیویورک‌تایمز ستونی می‌نویسد و هشدار می‌دهد که برای کارزار بزرگ نافرمانی مدنی پس از انتخابات نوامبر آماده شوید، به این معناست که با چالشی جدی روبه‌رو هستیم. ترامپ کاملاً روشن کرده که تمام تلاش خود را برای تقلب در انتخابات انجام خواهد داد. او چاره‌ای ندارد، بی‌کاری افزایش یافته، اخراج‌ها زیاد شده، کسری تجاری که او وعده کاهش‌اش را داده بود با هم افزایش یافته و بیماری همه‌گیری که او دائم آن را انکار می‌کرد تا روز انتخابات تقریباً ۲۰۰ هزار آمریکایی را قربانی کرده است، درحالی‌که بسیاری از کشورهای دیگر توانسته‌اند کمک‌وبش به زندگی عادی نزدیک شوند. دیگر رکوردی برای شکستن باقی نمانده است. حتی با داشتن امتیاز برتری در آرای اکثرال، ترامپ با شکست تحقیرآمیزی که شایسته آن است، روبه‌رو خواهد شد. بنابراین ترامپ بیش از حد، تمایل به تقلب دارد و از طرفداران خود خواسته است در صورت امکان، دو بار رأی دهند. او سعی کرده است خدمات پستی ایالات متحده را مختل کند تا مانع از رأی‌گیری پستی شود. او و افراد زیرمجموعه‌اش تمایلی ندارند که علناً بگویند در صورت شکست، کاخ سفید را ترک خواهند کرد.

۹. ترساندن مردم

شما وقتی در نظرسنجی‌های انتخاباتی عقب هستید، چه کاری انجام می‌دهید؟ آن‌هم زمانی که نمی‌دانید چگونه افراد را به کار برگردانید و نمی‌توانید همه‌گیری کرونا را تحت کنترل درآورید. جواب ساده است، سعی کنید مردم را از مسائل دیگری بترسانید. درست همان‌طور که ترامپ در سال ۲۰۱۶ با ادعاهای غیرمسلوانه درباره مسلمانان، «تجاوزگران» مکزیک و سایر تهدیدهای خارجی نامزد انتخابات شد، این‌بار نیز قصد دارد رأی‌دهندگان را متقاعد کند که شهرهای ایالات متحده در شعله‌های آتش هستند و آوباش خشمگین غیرسفیدپوست برای تصرف خانه‌ها و نابودی کل زندگی مردم به حومه شهر می‌روند. وقتی ترامپ در ژانویه ۲۰۱۷ در سخنرانی خود در مراسم تحلیف نسبت به «کشتار آمریکایی» هشدار داد، ما نتوانستیم درک کنیم که او از چیزی سخن می‌گوید که قصد دارد به‌عنوان رئیس‌جمهور انجام دهد. درعین‌حال، او در تلاش است مردم را متقاعد کند که جو بایدن، هم توانایی فکری و جسمی ریاست‌جمهوری را ندارد و هم ملغمه‌ای خطرناک از «مالکوم ایکس»، ارتش سرخ و قاتل زودیاک است؛ اما دروغ‌های ترامپ تاکنون به سودش عمل کرده‌اند. تنها امید او این است که تا سوم ماه نوامبر هرچه بیشتر تفرقه و نفرت ایجاد کند، به این امید که این باعث شود افراد ترسیده بتوانند برای تأمین امنیت خود به او رأی دهند و این بسیار ترسناک است.

۱۰. شیطان‌دانستن مخالفان

این یک نشانه کلاسیک هشداردهنده در حکومت‌های استبدادی است. همان‌طور که حملات ترامپ به رسانه‌ها نشان می‌دهد، این بخش اصلی از جهان‌بینی و تفکرات ترامپ در طول فعالیت سیاسی‌اش است. در دنیای ترامپ بین آمریکایی‌های وطن‌پرست و مسئول، اختلاف و تفاوتی وجود ندارد. او تصویری از اختلاف‌ها و تفاوت‌هایی که در سیستم‌های دموکراتیک برای سازگاری و آشتی وجود دارد، ندارد؛ شما یا با او هستید یا شر، دیوانه و خیانتکار. هر چقدر اقبال سیاسی او در افکار عمومی کمتر شود، این گرایش نیز تشدید می‌شود. برای مثال، سخنرانی عوام‌فریبانه ترامپ در کره «ارشومور» در روز استقلال، در کنار تابلوهای مربوط به پدران بنیان‌گذار و جنگ استقلال آمریکا، ترامپ به‌جای متحدکردن مردم از این فرصت استفاده کرد تا «جمعیت‌های خشمگین» را که به «یادبودهای مقدس» حمله می‌کنند، متهم کند و مخالفان خود را حامیان توتالیتاریسم فاشیسم چپ‌افراطی دانست. وقتی بهترین امید شما این است که رأی‌دهندگان را به اندازه کافی متقاعد کنید که طرف مقابل حتی از شما خطرناک‌تر است، پس ساخت داستان‌های ترسناک همان چیزی است که تمامی ما از ترامپ و دیگر رهبران مستبد انتظار داریم.

خبر

وعده انتخاباتی دونالد ترامپ:

کاهش نظامیان آمریکایی در عراق و افغانستان

● درحالی‌که ۵۴ روز تا انتخابات ریاست‌جمهوری ۲۰۲۰ آمریکا باقی است و نظرسنجی‌های افکار عمومی در این کشور شاهد تغییرات چشمگیری به زبان «دونالد ترامپ» است، رئیس‌جمهوری آمریکا روز گذشته از کاهش تعداد نظامیان آمریکایی در عراق خبر داد. این تصمیم در حالی گرفته شده که ترامپ در جریان دیدار با «مصطفی‌ی الکاظمی»، نخست‌وزیر عراق، جدول زمانی خروج نیروهای آمریکایی را تعیین نکرده بود. خبرگزاری رویترز سه‌شنبه به نقل از یک مقام ارشد کاخ سفید گزارش داد که ترامپ در روزهای آینده هم قرار است خبر مشابهی را درباره کاهش حضور نظامیان آمریکایی در افغانستان اعلام کند. درحال‌حاضر روند خروج نیروهای آمریکایی از افغانستان مطابق توافق‌نامه صلح آمریکا و طالبان که در قطر امضا شد، جریان دارد. ترامپ دو هفته پیش به خبرنگاران گفته بود «ما منتظر روزی هستیم که مجبور نباشیم آنجا باشیم». باوجوداین مایک پمپئو، وزیر خارجه، در همان جلسه تأکید کرد که خروج کامل نیروهای آمریکایی فقط در صورتی اتفاق می‌افتد که «ما بتوانیم مأموریت را به پایان برسانیم». در این گزارش آمده است که درحال‌حاضر هشت‌هزارو ۶۰۰ سرباز آمریکایی در افغانستان مستقر هستند و ترامپ ماه گذشته در مصاحبه با سایت خبری اکسپوس گفته بود که این رقم به سه چهار نظامی کاهش خواهد یافت. ماه گذشته نیز «مارک اسپر» وزیر دفاع آمریکا در اظهاراتی فاش کرد که شمار نظامیان آمریکایی مستقر در خاک افغانستان در ماه‌های آینده به کمتر از پنج هزار نفر کاهش خواهد یافت. همچنین حدود پنج‌هزارو ۲۰۰ سرباز آمریکایی هم در عراق مستقر هستند. خبرگزاری رویترز به نقل از یک مقام ارشد دولت آمریکا که نامش را منتشر نکرده، نوشته است که این رقم به یک‌سوم کاهش خواهد یافت. روزنامه وال‌استریت ژورنال نیز پیش‌ازاین در گزارشی نوشته بود که وزارت دفاع آمریکا (پنتاگون) یک‌سوم نیروهای آمریکایی را از عراق خارج می‌کند و تعداد سربازان این کشور را به حدود سه‌هزارو ۵۰۰ نیرو کاهش خواهد داد. «پایان‌دادن به جنگ‌های بی‌پایان» و «بازگرداندن سربازان آمریکایی» به این کشور ازجمله وعده‌های انتخاباتی دونالد ترامپ هستند. تحلیلگران می‌گویند اعلام خبر بازگشت سربازان از افغانستان و عراق با این هدف صورت می‌گیرد که به رأی‌دهندگان در آستانه انتخابات نشان داده شود که ترامپ وعده‌اش را عملی کرده است. از سوی دیگر ترامپ که همچنان با پیامدهای اتهام توهین به سربازان آمریکایی جان‌باخته در جنگ جهانی اول مواجه است، در جدیدترین نظرسنجی‌های انتخابات ریاست‌جمهوری با اختلاف ۱۰ درصد از «جو بایدن» دموکرات عقب است.

ترور ناموفق معاون اول رئیس‌جمهوری افغانستان

● در حمله به کاروان خودروهای حامل امرالله صالح، معاون‌اول رئیس‌جمهوری افغانستان، دو نفر جان باختند و ۱۲ نفر دیگر زخمی شدند. به گزارش دوپچه‌وله، دفتر رسانه‌ای معاون‌اول رئیس‌جمهور افغانستان تأیید کرد که امرالله صالح، معاون رئیس‌جمهوری این کشور، روز گذشته هدف سوءقصد قرار گرفته؛ اما او به آسیبی نرسیده است. بنا بر اعلام طارق آربن، سخنگوی وزارت کشور افغانستان، در این انفجار که در کابل، پایتخت افغانستان رخ داد، دو نفر کشته و ۱۲ نفر مجروح شدند. شاهدان عینی گفته‌اند که انفجار درست در هنگام عبور کاروان خودروهای صالح از محل رخ داده است. شبکه تلویزیونی طلوع‌نیوز افغانستان پیام تصویری معاون‌اول رئیس‌جمهوری این کشور پس از انفجار را در توییتر منتشر کرده است. رسانه‌های افغانستان گزارش کرده‌اند که صالح مواضع «شد طالبانی» دارد و روز گذشته در سخنانی به مناسبت سالروز ترور احمدشاه مسعود گفته است که مذاکره با طالبان به معنای تسلیم‌شدن به خواسته‌ها و ارزش‌های این گروه نیست. امرالله صالح سال گذشته نیز پیش از انتخابات ریاست‌جمهوری افغانستان از یک حمله جان به در برد. در آن حمله دست‌کم ۲۰ نفر کشته و بیش از ۵۰ نفر دیگر زخمی شدند. هیچ گروهی تاکنون مسئولیت حمله به کاروان خودروهای معاون‌اول ریاست‌جمهوری افغانستان را برعهده نگرفته است. گروه طالبان بلافاصله به این سوءقصد واکنش نشان داد و اعلام کرد که در این بمب‌گذاری دست نداشته است. قرار است در روزهای آینده مذاکرات صلح موسوم به بین‌الافغان در دوحه، پایتخت قطر آغاز شود. حمله به یک مقام عالی‌رتبه دولتی می‌تواند روند صلح در این کشور را به مخاطره بیندازد. همچنین جنبش طالبان اعلام کرد زلمای خلیل‌زاد، نماینده آمریکا در روند صلح افغانستان در دوحه با رئیس جدید تیم مذاکره‌کننده طالبان دیدار کرد؛ تیمی که قرار است با دولت کابل وارد مذاکرات صلح شود. دکتر محمد نعیم، سخنگوی طالبان، در توییتر نوشت ملاعبدالغنی برادر و عبدالحکیم حقانی، رئیس جدید تیم طالبان در دوحه با زلمای خلیل‌زاد مذاکره کرده‌اند.